

**Vereinbarung
zwischen
dem Bundesminister für Verkehr der Bundesrepublik
Deutschland
und
dem Minister für Transport und Seewirtschaft der Republik
Polen**

**über den internationalen Straßenpersonen- und –güterverkehr
vom 11. September 1969 in der Fassung der Änderungsver-
einbarung vom 08. November 1991**

(BGBl. 1992 II S. 21; Vjbl. 1991 S. 2)

Zwischen dem Bundesminister für Verkehr der Bundesrepublik Deutschland und dem Minister für Transport und Seewirtschaft der Republik Polen wird auf der Grundlage des innerstaatlichen Rechts beider Länder über die Durchführung des internationalen Straßenpersonen- und –güterverkehrs folgendes vereinbart:

Artikel 1

Diese Vereinbarung bezieht sich auf die Beförderung von Personen und Gütern im grenzüberschreitenden Straßenverkehr zwischen der Bundesrepublik Deutschland und der Republik Polen und im Transit durch diese Staaten durch Unternehmer, die im Hoheitsgebiet ihres Staates zur Ausführung dieser Beförderungen berechtigt sind.

**Porozumienie
między
Ministrem Transportu i Gospodarki Morskiej Rzeczypospolitej
Polskiej
a
Federalnym Ministrem Komunikacji Republiki Federalnej
Niemiec**

**w sprawie międzynarodowych przewozów drogowych
podróżnych i ładunków z dnia 11 września 1969 r. w
brzmieniu nadanym na mocy porozumienia z dnia 8 listopada
1991 r.**

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej Rzeczypospolitej Polskiej i Federalny Minister Komunikacji Republiki Federalnej Niemiec, ..., wychodząc z postanowień traktatu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o potwierdzeniu istniejącej między nimi granicy państwowej, uzgodnili co następuje:

Art. 1

Porozumienie to dotyczy międzynarodowych przewozów drogowych pasażerów i ładunków między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec i w tranzycie przez te państwa przez przewoźników, którzy na terytorium swojego państwa uprawnieni są do wykonywania takich przewozów.

Abschnitt I

Personenverkehr

Artikel 2

(1) Personenverkehr im Sinne dieser Vereinbarung ist die Beförderung mit Kraftomnibussen auf eigene Rechnung oder auf Rechnung Dritter sowie mit Personenkraftwagen auf Rechnung Dritter (z.B. Taxen und Mietwagen).

(2) Als Kraftomnibusse gelten Kraftfahrzeuge, die nach ihrer Bauart und Ausstattung zur Beförderung von mehr als neun Personen (einschließlich Fahrer) geeignet und bestimmt sind. Als Personenkraftwagen gelten Kraftfahrzeuge, die nach ihrer Bauart und Ausstattung zur Beförderung von nicht mehr als neun Personen (einschließlich Fahrer) geeignet und bestimmt sind.

Artikel 3

(1) Linienverkehr ist die regelmäßige Beförderung von Personen in einer bestimmten Verkehrsverbindung nach im voraus festgelegten und veröffentlichten Fahrplänen, Beförderungsentgelten und Bedingungen, bei denen Fahrgäste an vorher festgelegten Haltestellen ein- und aussteigen können. Dies gilt auch für Verkehre, die im wesentlichen wie Linienverkehre durchgeführt werden

(2) Am Linienverkehr zwischen beiden Staaten sollen sich die Unternehmer beider Staaten grundsätzlich im Rahmen der Gegenseitigkeit beteiligen

Rozdział I

Przewozy podróżnych

Art. 2

(1) Przewozami pasażerskimi, w rozumieniu niniejszego Porozumienia, są przewozy wykonane autobusami na rachunek własny lub na rachunek osób trzecich, a także samochodami osobowymi na rachunek osób trzecich (np. Taksówki i samochody wynajęte).

(2) Jako autobusy należy rozumieć pojazdy samochodowe, które bez względu na swoją budowę i wyposażenie przystosowane są i przeznaczone do przewozu więcej niż 9 osób (łącznie z kierowcą). Jako samochody osobowe należy rozumieć pojazdy samochodowe, które ze względu na swoją budowę i wyposażenie przeznaczone są do przewozu nie więcej niż 9 osób (łącznie z kierowcą).

Art. 3

(1) Jako komunikację liniową należy rozumieć regularne przewozy pasażerów w określonej relacji według uprzednio ustalonego i opublikowanego rozkładu jazdy, taryfy opłat i warunków przewozu, w czasie którego pasażerowie mogą wsiadać i wysiadać na wcześniej ustalonych przystankach. Dotyczy to również takich przewozów, które w istocie są prowadzone jako przewozy liniowe.

(2) W komunikacji liniowej między obu państwami powinni uczestniczyć w zasadzie przewoźnicy obu państw w ramach wzajemności.

(3) Linienverkehre im Wechsel- oder Transitverkehr bedürfen der Genehmigung der zuständigen Behörden beider Staaten. Die Genehmigung wird im gegenseitigen Einvernehmen nach Maßgabe des geltenden Rechts des jeweiligen Staates erteilt.

(4) Änderungen des Linienverlaufs, der Haltestellen, der Fahrpläne, der Beförderungsentgelte und –bedingungen bedürfen der vorherigen Zustimmung der zuständigen Behörden beider Staaten. Das gleiche gilt für die Einstellung des Betriebs.

(5) Anträge auf Einrichtung eines Linienverkehrs sowie Anträge gemäß Absatz 4 sind bei der zuständigen Behörde des Staates einzureichen, bei der das Unternehmen seinen Betriebssitz hat. Die Anträge sind mit einer Stellungnahme des Verkehrsministeriums dieses Staates dem Verkehrsministerium des anderen Staates unmittelbar zu übersenden.

(6) Die Anträge müssen insbesondere folgende Angaben enthalten

1. Name und Vorname oder Firma sowie vollständige Anschrift des Antragstellenden Unternehmers;
2. beantragte Genehmigungsdauer;
3. Betriebszeitraum und Zahl der Fahrten (z.B. täglich, wöchentlich);
4. Fahrplan;
5. Genaue Linienführung (Haltestellen zum Aufnehmen und Absetzen der Fahrgäste/andere Haltestellen/Grenzübergangsstellen);
6. Länge der Linie in Kilometern: Hinfahrt/Rückfahrt,
7. Länge der Tagesfahrstrecke;
8. Lenk- und Ruhezeiten der Fahrer;
9. amtliche Kennzeichen der einzusetzenden Kraftomnibusse und Zahl der Sitzplätze;
10. Beförderungsentgelte und –bedingungen (Tarife).

(3) Przewozy liniowe w komunikacji wzajemnej i tranzytowej wymagają zezwolenia właściwych władz obydwu państw. Zezwolenia wydawane są we wzajemnym porozumieniu, stosownie do obowiązującego prawa każdego z państw.

(4) W komunikacji liniowej zmiany trasy, rozmieszczenia przystanków, rozkładu jazdy, taryfy przewozowej i warunków przewozów wymagają wcześniejszych uzgodnień właściwych władz obydwu państw. Dotyczy to również zawieszenia przewozów.

(5) Wnioski o uruchomienie regularnej komunikacji liniowej, jak również wnioski, o których mowa w ust. 4, składane są do właściwych władz państwa, w którym przedsiębiorstwo przewozowe ma swoją siedzibę. Wnioski wraz ze stanowiskiem ministerstwa transportu tego państwa przesyła się bezpośrednio do ministerstwa transportu drugiego państwa.

(6) Wnioski powinny zawierać przede wszystkim następujące dane:

1. nazwisko i imię lub nazwę firmy wraz z dokładnym adresem zgłaszającego wniosek;
2. wnioskowany okres ważności zezwolenia;
3. okres eksploatacji linii i liczbę jazd (np. dziennie, tygodniowo);
4. rozkład jazdy;
5. dokładną trasę linii (przystanki do wsiadania i wysiadania pasażerów, inne przystanki, przejścia graniczne),
6. długość linii w kilometrach, tam i z powrotem;
7. długość dziennych przebiegów,
8. czas jazdy i odpoczynku kierowcy;
9. numery rejestracyjne autobusów użytych do przewozów i liczbę miejsc siedzących;
10. opłaty i warunki przewozu (taryfa).

Artikel 4

(1) Pendelverkehr liegt vor, sofern bei mehreren Hin- und Rückfahrten von demselben Ausgangsort nach demselben Zielort Reisende befördert werden, die zuvor in Gruppen zusammengefaßt worden sind, und folgende zusätzliche Voraussetzungen gegeben sind:

- Jede Reisegruppe, welche die Hinfahrt gemeinsam ausgeführt hat, ist bei der späteren Fahrt geschlossen an den Ausgangsort zurückzubringen.
- Neben der Beförderungsleistung muß die Unterkunft der Reisegruppe mit oder ohne Verpflegung am Zielort und gegebenenfalls während der Reise eingeschlossen sein.
- Die erste Rückfahrt und die letzte Hinfahrt in der Reihe der Pendelfahrten müssen Leerfahrten sein.

(2) Grundsätze über das Genehmigungsverfahren bei Pendelverkehren, Genehmigungsvordrucke und zuständige Behörden werden die Verkehrsministerien beider Staaten erforderlichenfalls vereinbaren.

Artikel 5

(1) Gelegenheitsverkehr ist der Verkehr, der nicht Linienverkehr im Sinne des Artikels 3 Absatz 1 und auch nicht Pendelverkehr im Sinne des Artikels 4 ist.

(2) Gelegenheitsverkehre im Wechsel- oder Transitverkehr bedürfen keiner Genehmigung, wenn es sich handelt

Art. 4

(1) Za komunikację wahadłową uważa się wielokrotne przewożenie zorganizowanych grup podróżnych tam i z powrotem między tym samym miejscem początkowym i tym samym miejscem docelowym, przy spełnieniu następujących dodatkowych warunków:

- każda grupa pasażerów, przewieziona do miejsca docelowego, wraca później jako ta sama zwarta grupa do miejsca początkowego,
- oprócz usługi przewozowej grupie pasażerów musi być zapewnione zakwaterowanie z lub bez utrzymania w miejscu docelowym albo podczas podróży,
- pierwsza jazda powrotna i ostatnia jazda docelowa w jazdach wahadłowych muszą być jazdami w stanie próżnym.

(2) W razie potrzeby ministerstwa transportu obydwu państw uzgodnią zasady postępowania przy wydawaniu zezwoleń na przewozy wahadłowe, wzory zezwoleń oraz ustalą właściwe władze.

Art. 5

(1) Przewozami okazjonalnymi są przewozy, które nie stanowią komunikacji liniowej w rozumieniu art. 3 ust. 1, jak również nie są przewozami wahadłowymi w rozumieniu art. 4.

(2) Przewozy okazjonalne w komunikacji wzajemnej lub tranzytowej nie wymagają zezwoleń w przypadku:

a) um Fahrten, die mit einem Kraftfahrzeug durchgeführt werden, das auf der gesamten Fahrstrecke die gleiche Reisegruppe befördert und sie an den Ausgangsort zurückbringt (Rundfahrt mit geschlossenen Türen),

oder

b) um Verkehre, bei denen zur Hinfahrt Fahrgäste aufgenommen werden und bei denen die Rückfahrt eine Leerfahrt ist (Leerrückfahrten),

oder

c) um Leereinfahrten, um eine Reisegruppe, die zuvor von demselben Unternehmen mit einem Verkehr nach Buchstabe b befördert worden ist, wieder aufzunehmen und an den Ausgangsort zurückzubringen.

(3) Bei Gelegenheitsverkehren dürfen unterwegs Fahrgäste weder aufgenommen noch abgesetzt werden, es sei denn, dass die zuständige Behörde des betreffenden Staates dies gestattet

(4) Gelegenheitsverkehre im Wechsel- und Transitverkehr, die nicht den Bestimmungen des Absatzes 2 entsprechen, bedürfen in jedem Fall der Genehmigung der zuständigen Behörde des jeweils anderen Staates. Der Antrag auf Erteilung einer Genehmigung ist unmittelbar an das Verkehrsministerium des anderen Staates zu richten.

(5) Die Anträge nach Absatz 4 müssen insbesondere folgende Angaben enthalten:

a) jafd, które wykonywane są pojazdem samochodowym z tą samą grupą podróżnych na całej trasie przewozu, następnie do miejsca początkowego (jazda okrężna przy zamkniętych drzwiach),

b) jafd, podczas których pasażerowie są przewożeni do miejsca docelowego, natomiast jazda powrotna jest jazdą w stanie próżnym (późna jazda powrotna),

c) wjazdów w stanie próżnym w celu odebrania i przewiezienia do miejsca początkowego grupy podróżnych, która przez tego samego przewoźnika została wcześniej przewieziona na zasadach określonych pod lit. b

(3) Przy przewozach okazjonalnych pasażerowie nie mogą być po drodze zabierani ani wysadzani, jeżeli właściwe władze danego państwa nie wyrażą na to zgody.

(4) Przewozy okazjonalne w komunikacji wzajemnej i tranzytowej, które nie odpowiadają postanowieniom zawartym w ust. 2, w każdym przypadku wymagają również zezwolenia właściwych władz drugiego państwa. Wniosek o wydanie zezwolenia należy kierować do ministerstwa transportu drugiego państwa.

(5) Wnioski określone w ust. 4 powinny zawierać w szczególności następujące dane.

1. Name und Vorname oder Firma sowie vollständige Adresse des Unternehmers sowie gegebenenfalls des Reiseveranstalters, der den Beförderungsauftrag erteilt hat;
2. Staat, in dem die Reisegruppe gebildet wird;
3. Ausgangs- und Zielort der Fahrt;
4. Fahrstrecke mit Grenzübergangsstellen;
5. Daten der Reise;
6. Lenk- und Ruhezeiten der Fahrer;
7. Amtliche Kennzeichen und Zahl der Sitzplätze der einzusetzenden Kraftomnibusse.

(6) Antrags- und Genehmigungsformulare werden erforderlichenfalls in der Gemischten Kommission nach Artikel 15 vereinbart.

(7) Als Kontrolldokument für genehmigungsfreie Gelegenheitsverkehre nach Absatz 2 verwenden Unternehmer mit Sitz in der Republik Polen das Fahrtenblatt gemäß Anlage 1 und Unternehmer mit Sitz in der Bundesrepublik Deutschland das Fahrtenblatt gemäß Anlage 2.

Artikel 6

Nach Artikel 3 Absatz 2, Artikel 4, Artikel 5 Absätze 3 und 4 erteilte Genehmigungen dürfen nur von dem Unternehmen genutzt werden, dem sie erteilt werden. Sie dürfen weder auf ein anderes Unternehmen übertragen werden noch, im Falle des Gelegenheitsverkehrs, für andere Kraftfahrzeuge als in der Genehmigung angegeben, genutzt werden

1. nachwisko i imię albo nazwę firmy i dokładny adres przewoźnika bądź organizatora podróży, który zlecił przewóz;
2. państwo, w którym będzie utworzona grupa podróżnych;
3. nazwę miejsca początkowego i docelowego przewozu;
4. trasę przejazdu z przejściami granicznymi;
5. terminy podróży,
6. czasy jazdy i odpoczynku kierowcy;
7. numery rejestracyjne autobusów użytych do przewozu i liczbę miejsc siedzących.

(6) Wzory formularzy wniosków i zezwoleń zostaną w razie potrzeby uzgodnione przez Komisję Mieszana według art. 15

(7) Dokumentem kontrolnym wolnych od zezwoleń przewozów okazjonalnych, określonych w ust. 2, dla przewoźników mających siedzibę w Rzeczypospolitej są formularze jazd według załącznika 1, a dla przewoźników mających siedzibę w Republice Federalnej Niemiec – formularz jazd według załącznika 2.

Art. 6

Zezwolenie wydane stosownie do art. 3 ust. 2, art. 4, art. 5 ust. 3 i 4 mogą być wykorzystane tylko przez tego przewoźnika, któremu zostały przydzielone. Nie mogą być przekazywane innym przewoźnikom, a w przypadku przewozów okazjonalnych nie mogą być wykorzystywane przez inne pojazdy niż te, na które zostały wystawione

Abschnitt II

Güterverkehr

Artikel 7-11

...

Abschnitt III

Allgemeine Bestimmungen

Artikel 12

(1) Die Genehmigung berechtigt nicht, Beförderungen von Personen oder Gütern zwischen zwei im Hoheitsgebiet des anderen Staates liegenden Orten durchzuführen.

(2) Beförderungen zwischen dem anderen Staat und einem dritten Staat sind nur zulässig, wenn dabei der eigene Staat auf verkehrsüblichen Weg durchfahren wird oder hierfür besondere Genehmigungen erteilt werden.

Artikel 13

Genehmigungen, Fahrtenblätter (gemäß Artikel 5 Absatz 7) oder die sonst erforderlichen Dokumente sind bei allen Fahrten im Fahrzeug mitzuführen, auf Verlangen Vertretern der zuständigen Kontrollbehörden vorzuzeigen und zur Prüfung auszuhändigen.

Rozdział II

Przewozy ładunków

Art. 7-11

...

Rozdział III

Postanowienia ogólne

Art. 12

(1) Zezwolenie nie uprawnia do wykonywania przewozów osób lub ładunków między miejscowościami położonymi na terytorium drugiego państwa.

(2) Przewozy między drugim państwem a państwem trzecim są dopuszczone tylko wtedy, jeżeli przy tym przejeżdża się przez terytorium własnego państwa trasą zwykle używaną lub po uzyskaniu specjalnego zezwolenia

Art. 13

Zezwolenia i formularze jazd (wg art. 5 ust. 7) lub inne wymagane dokumenty powinny podczas każdej jazdy znajdować się w pojeździe i na żądanie przedstawicieli władz kontrolnych należy je okazywać i wręczać do sprawdzenia.

Artikel 14

(1) Die Unternehmer sind verpflichtet, die im anderen Land geltenden Bestimmungen des Verkehrs- und Kraftfahrzeugrechts sowie die jeweils geltenden Zoll- und Tarifbestimmungen einzuhalten.

(2) Bei schweren oder wiederholten Zuwiderhandlungen eines Unternehmers und seines Fahrpersonals gegen das im anderen Staat geltende Recht und gegen die Bestimmungen dieser Vereinbarung können die zuständigen Behörden des Staates, in dem das Kraftfahrzeug zugelassen ist, auf Ersuchen der zuständigen Behörde des Staates, in dem die Zuwiderhandlung begangen wurde, folgende Maßnahmen treffen:

- a) Aufforderung an das verantwortliche Unternehmen, die geltenden Vorschriften einzuhalten (Verwarnung);
- b) Vorübergehender Ausschluß vom Verkehr;
- c) Einstellung der Ausgabe von Genehmigungen an das verantwortliche Unternehmen oder Entzug einer bereits erteilten Genehmigung für den Zeitraum, für den die zuständige Behörde des anderen Staates das Unternehmen vom Verkehr ausgeschlossen hat.

Die Maßnahme nach Buchstabe b kann auch unmittelbar von der zuständigen Behörde des Staates ergriffen werden, in dessen Gebiet die Zuwiderhandlung begangen worden ist.

(3) Die Verkehrsministerien beider Staaten unterrichten einander über die getroffenen Maßnahmen

Art. 14

(1) Przewoźnicy zobowiązani są przestrzegać obowiązujących w drugim Umawiającym się Państwie przepisów przewozowych, przepisów ruchu drogowego, jak również aktualnie obowiązujących przepisów celnych i taryfowych.

(2) W przypadku ciężkich lub powtarzających się naruszeń obowiązującego w drugim państwie prawa lub postanowień niniejszego Porozumienia przez przewoźników lub ich personel, właściwe władze państwa rejestracji pojazdu, na prośbę właściwych władz drugiego państwa, w którym nastąpiło naruszenie przepisów, mogą zastosować następujące środki:

- a) zwrócenie uwagi przewoźnikowi na obowiązek przestrzegania przepisów (ostrzeżenie),
- b) okresowe wykluczenie z przewozów,
- c) wstrzymanie wydania zezwoleń przewoźnikowi odpowiedzialnemu za przekroczenie przepisów lub cofnięcie wadanego już zezwolenia na okres, na który właściwe władze drugiego państwa wykluczyły go z przewozów.

Środki przewidziane pod lit. b mogą być także podjęte bezpośrednio przez właściwe władze państwa, na którego terytorium nastąpiło naruszenie przepisów.

(3) Ministerstwa transportu obydwu państw będą się wzajemnie informować o podjętych czynnościach.

Artikel 15

Beauftragte der Verkehrsminister beider Staaten (Gemischte Kommission) treten im Bedarfsfalle zusammen, um die Durchführung dieser Vereinbarung sicherzustellen, andere Fragen zu behandeln, die mit dem grenzüberschreitenden Straßenverkehr zusammenhängen, die Bestimmungen der Vereinbarung der Entwicklung des Verkehrs anzupassen und alle auftretenden Streitfragen einvernehmlich zu regeln.

Artikel 16

(1) Diese Vereinbarung tritt am 1. Oktober 1969 in Kraft; sie gilt auf unbestimmte Zeit.

(2) Sie kann von jeder Seite am Ende eines Kalenderjahres mit einer Frist von mindestens drei Monaten schriftlich gekündigt werden.

Geschehen zu Bonn am 11. September 1969 in zwei Unterschriften, jede in deutscher und polnischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Art. 15

Upoważnieni przedstawiciele ministrów transportu obu państw (Komisja Mieszana) będą się spotykać w razie potrzeby, aby zapewnić wykonywanie niniejszego Porozumienia, rozpatrywać sprawy związane z międzynarodowymi przewozami drogowymi, dostosowywać postanowienia Porozumienia do rozwoju przewozów także w celu regulowania wszystkich powstających spraw spornych.

Art. 16

(1) Niniejsze Porozumienie wchodzi w życie z dniem 1 października 1969 r. i obowiązuje ono przez czas nieokreślony.

(2) Niniejsze Porozumienie może być pisemnie wypowiedziane przez każdą ze stron najpóźniej na trzy miesiące przed upływem danego roku kalendarzowego.

Sporządzono w Bonn dnia 11 września 1969 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i niemieckim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc obowiązującą.